

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hóva a kéziratok és előfizetések küldendők.

„Vallási őrjöngés.”

(Ján. 7., 5., 20; Ap. esej. 26., 24.)

Mint szarvasi diák hazafelé utaztam Bácskába. A vonat zsufolásig tömve. Orosháza és Hódmezővásárhely közt beszállt egy jóképű ariföldi magyar. Kezében egy hatalmas feszület. Hajadonfóvel, mezitláb vitte a bácsi azt a feszületet. A beszélgetésből megtudtam, hogy nem búcsujáró, hanem a falvakat járja s a népet a kezében tartott feszület segítségével meglátásra, Krisztus követésére hívta. Azt mondták rá, hol gunyos mosoly, hol szánakozó tekintetek kíséretében: «eszefős».

Mikor nagyobb diák lettem, társaságokban hallottam, hogy a katonaságnál vannak olyan fiatal emberek, akik semmi kincsért, sem jó szó, sem fenyegető szóra, nem hajlandók fegyvert fogni. Rémmeséket hallottam arról, hogyan kineztek itt-ott azokat az ujoncokat, akik mint «nazarénusok» vonakodtak fegyvert fogni. Inkább bilincsbe verették s börtönbe dobatták magukat, de hitbéli meggyőződésükből nem engedtek. A lezajlott világháborúban pedig nem egyről, de igen sok nazarénusról olvashattuk, hogy nem fogtak fegyvert, inkább agyonlövették magukat! Szentanuktól hallottam. Háború előtt is, azután is, azt mondták az ilyenekre, egy kézlegyintéssel s megvelő, közömbös arccal: «bolondok!»

Egy oroszországi fiatal grófról, ki szép szál, tanult, művelt, gazdag fiatalember s a cári udvarnál előkelő állást betöltő tisztviselő volt, azt olvastam, hogy egy nap a bibliának valamelyik Igéje annyira hatott a lelkére, hogy lemondott előkelő bizalmi állásáról, vagyonáról, grófi lakását, jóbarátait, fényes jövőjét otthagyta s ment? Hova? Hittérítőnek! Magára vette az emberek jenézését, megvetését, mosolyát, a szegénységét, a nélkülözéseket s üldöztetéseket. Volt barátai közül sokan azt mondták: «Mebolondult!»

Egy fiatal anya, ki elég jómódban él, meg-

ismerte Jézust. Megtért és igyekszik a Mester nyomdokaiba lépni. Különösen azt akarja megvalósítani, amit Jézus a jótékonykodásról mond, hogy az éhezöket élelemmel, a meziteleneket ruhákkal kell ellátni. Bőségesen osztogat kenyeret, lisztet, ruhát s egyebet. Övéi csendesen figyelik s egymás közt azt rebesgetik: «vallási mániában» szenved.

Ismerek napszámos, kisiparos szegény embereket, akik este fáradtan érkeznek haza a napszámos munkáról, vagy fáradtan teszik le a szegényes műhelyben a kalapácsot, vagy a gyalut. Megvacsoráznak. Azután pedig nagy lelki örömmel mennek a szomszéd faluba egy-két óráig gyalogolva, ahol már 10–20 ember gyülekezett össze egy-kis házikóban, hogy nyérjenek lelki táplálékot. — Ének, ima, bibliaolvasás után vissza gyalogolnak s csak azután hajlítják álmra fejüket. Ezek az emberek szegényes, lemondó életet élnek s boldogok, ha néhány, embertársuk előtt bizonyosságot tehetnek a feltámadott Krisztusról. Viszont azok is boldogok, akiket felkeresnek s akiket igyekeznek megnyerni Jézus királysága számára. De a világ fiai, akik pénz, vagyon, élvezetek, mámor, előnyök után futkosnak, ezekről az egyszerű jézusi tanítványokról azt mondják: «futo bolondok». Igaz, hogy a biblia másként vélekedik. A biblia azt mondja, hogy azok, akik a világ után futkosnak s nem a biblia igéire építenek, azok a bolondok; az pedig, aki Jézusra hallgat s őt követi, az bölcs ember!

Ott áll egy királyi udvarban, megbilincselve egy végtelen nyugodt arcú, de tüzes tekintetű ember. Vele szemben a király, a helytartó s még sok más előkelő s egyéb hallgatóság. A fogoly azt magyarázza, hogy őt miért tartják fogva. Miért cipelik egyik börtönből a másikba. Csak azért, mert néki megjelent damaskusi útján a feltámadott Krisztus és azt mondta neki, legadabb s legelkeseredettebb ellenségének: «Saul, Saul, mit kergetsz engem?» Elmondta, hogy ő,

a golgotai kereszt halálos ellensége, a hívők rém; saját füleivel hallotta, amint az a mennyei fényesség ott Damaskus kapui előtt ezeket mondta neki: «Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De kelj fel, állj lábadra. Mert én azért jelentem meg neked, hogy szolgálva és tanuva rendeljelek téged, úgy arra nézve, hogy láttál engem, mint azokra a dolgokra nézve, amelyek miatt később fogok megjelenni neked, miközben megszabadítalak téged e néptől és a pogányoktól, akik közé én elküldtelek tégedet megnyitni a szemüket, hogy sötétségből világosságra, a Sátán hatalma alól az Istenhez térjenek, hogy vegyenek bűnbocsánatot, valamint a megszentelték között osztályrészt én bennem való hit által!» Saul elmondta, hogy mikor ő e szavakat s e megbízatást hallotta, megrendült; összetört; megtért; új ember lett. Más nevet is vett. Pálnak nevezte magát. Egyebet nem akar most már, mint mindenütt, amerre jár, a feltámadott Krisztust hirdetni s a rómaiakat, görögöket, urakat és szolgálkat, férfiakat és nőket felhívni arra, hogy térjenek meg s legyenek Krisztus követői, mert csak az az igazán boldog, aki a Krisztusban hisz!

Mikor Pál apostol ilyen lelkesen, ilyen meggyőzően beszél, hogy Agrippa is, Festus is, a többi jelenlevők is úgy érezték, hogy nekik is meg kellene térniök s keresztyénné lenniök, akkor Festus hangosan így kiáltott: «**Bolond vagy te, Pál!**»

Igen, a hitetlen világ, mely nem akart bűnös utjáról letérni, ösdióktól fogva azt vágta oda a hívők fejéhez, hogy «bolondok».

Ebben is méltók lettek a hívők az ő Mesterükhöz, Jézus Krisztushoz. Ő azt előre megmon-

dotta. Mikor tanítványait kiküldte a világba, hogy tanítsák a népeket, akkor megmondta, hogy amint ő vele, a Mesterrel bántak, úgy fognak a tanítványokkal is bántani. Már pedig ő róla is azt mondták egyik gyönyörű beszéde után, melyben arról beszélt, hogy ő a jó pásztor s ő kész életét is adni a juhokért, azt mondták, hogy «gonosz lélek van benne és ördög». (Ján. 10., 20.)

Ha tehát a legújabb időben egyes napilapok és egyes «tekintélyes egyházi vezetők» Krisztus követőire cikkeiben avagy szöszékekről azt szeretik mondani, hogy a hívők «örültek», «bolondok», «hisztériások», «kommunisták», akkor ne csodálkozzunk ezeken a kijelentéseken, mert csak az következett be, amit Jézusunk előre mondott. Örvendjünk annak, hogy a világ támad és gyűlöl minket, mert ezzel bizonyosságát adja annak, hogy mi nem vagyunk az ő fiai s leányai. Hisz a világ szereti azt, ami az övé! Bizonyosságát adja annak is, hogy mi a krisztusi világosságot képviseljük s neki a sötétségnek fáj, ha a mennyei világosság a szemébe sűt. Örvendjünk a rágal-mazásnak s vádaskodásnak s ellenségeskedésnek azért is, mert így alkalmunk van szeretni ellenségeinket és imádkozni üldözőinkért; jót tenni azokkal, kik nekünk kárt okoznak; kenyeret adni azoknak, kik minket kövel dobálnak.

Ti hívő népek, akikre ma oly sokan ellenséges indulattal néznek s akikre ma oly sokan azt mondják: «bolondok», «örültek», «hilehagyók», nézzetek Mesteretekre, Jézus Krisztusra! Ő vele hasonlóképen bántak. Ne féljétek, ő veletek van! Fénelkéjétek csak bátran:

„Ne csüggedj el kicsiny sereg,
Bár egész föld tör ellened

Rothkirch Eberhard végrendelete.

Az ember szívesen emlékszik vissza ifjú éveire. Igaz, hogy az akkor elkövetett botlások még évtizedek múlva is bántják az embert.

Szívesen emlékezem vissza arra az évre, mikor a hallei egyetem hallgatója voltam. Ott ismertem meg az Urat! Ott nyílt ki a szemem; ott értettem meg az evangéliumot, ott tudtam meg azt, hogy Jézus él s az én bűnös ó-emberemnek meg kell halnia, hogy a feltámadott Jézus bennem élhessen. Ott értettem meg, miért tudott Luther úgy örülni, mikor végre hosszas imádkozás és böjtölés után rájött arra, hogy az igaz ember hitből él s kegyelem által igazul meg. Hallei tartózkodásom alatt tértem meg — s azóta boldog ember vagyok. Mióta tudom, hogy Jézus Julia vagyok s ő az én pásztorom, árok semmiben meg nem fogyatkozom. Az ő hitében tudom magamat s enyéimet, multamat, jelenemet, jövőmet! Oly jól esik azt nemcsak hinni, hanem naponta megtapasztalni. Igen, a hívő lélek az ő feltámadott Mesterével naponta életközösségben áll s nem egyszer,

de többször is megtapasztalja egy nap, hogy az a jó pásztor hogyan int, hogyan figyelmeztet, oktat, irányít, kormányoz, gondoskodik testről, lélekről. Bár tudnák már minél többen, hogy Jézus a jó pásztor! Bár hallgatnának szavára minél többen! Sokkal boldogabbak lennének az emberek! Nem dobálnák el maguktól oly sokan az életet!

1905-ben jött Halle városába Rothkirch Eberhard. Nekünk egyetemi hallgatóknak előadást tartott egy este arról, hogy milyen kísértések, veszélyek fenyegetik a főiskolai hallgatókat a nagy városban. Őszintén, atyailag beszélt hozzánk. A zsidóknak az Egyiptomi rab-szolgásgból való szabadulását olvasta fel s alkalmazta a mi életünkre. Rámutatott az élő Krisztusra, aki erőt ad arra, hogy a bűnök tengerébe merült ifjak is megtudjanak szabadulni a nyilvános és titkos bűnöktől! Ő a szabadító! Ő a Megváltó!

Igen sokan hallgattuk a hívő főerdésznek hívő lélekből fakadó bizonyágtételét. Jézus iránti forró szeretete tüzet fogott a mi lelkünkben is. Meghívott minket, hogy lakásán szívesen beszélget még mindegyikünkkel négy-

Gyűlölség fegyverével!
Ne félj, dűhe el nem tipor,
A lélek ellen földi por
Harcollhat, de mit ér el?!
Bizzál, az Ur veled leszen,
Se vad bosszu, se félelem
Nem árt igaz ügyednek
Ő áll melléd, ha jön a vész,
Megtart, a harc bármily nehéz,
Pokol sem győz feletted."

Hívó népe az Urnak, halljad, mit mond
Mestered: «Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt
az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az üd-
vözül!

Te pedig üdvözülni akarsz, nemde?

W. J.

Ha kezes jeltél a te barátodért, kötelezted
magadat másért!

Eredj el a hangyához, ott te rest, nézd meg
az ő sétáit és tanulj!

Hat dolgot gyűlöli az Ur, sőt hét dolog utála-
tos az ő lelkének: a kevély szemek, a hazug
nyelv és az ártatlan vért ontó kezek; az álnok
gondolatokat forraló elme; a gonoszra sietséggel
futó lábak; a hazugság szerző hamis bizonyág,
végezetre, aki háboruságot szerez az alyaflak
közt.

Ha a lopó rajta kapattalik, létannyt kell
adnia, vagy az ő házának minden marháját kell
érette adnia.

szenközt s segítségünkre van abban, hogy a
büntől szakadjunk el s csatlakozzunk Jézus
Krisztushoz. Magam is elmentem hozzá s mond-
hatom, hogy életemben igen jelentős nyomokat
hagyott a velem való beszélgetés és a közös
ima s az a fogadalom, amit az Urnak akkor-
ban, 24 éves koromban adtam s amit a mai
napig sem bántam meg. Bár tennének népünk
fiai és leányai mindnyájan fogadalmat az Ur
kezébe a józan és tiszta erkölcsű életre; sok-
kal több boldog házasság lenne s sokkal több
egészséges gyermek látna napvilágot.

Rothkirch a berlini keresztyén ifjak egye-
sületét vezette s igen sok ifjunak ő mutatta
meg az utat Jézushoz. Mint hívó keresztyén s
az Urnak gyermeke, Jézusnak követője, szem
előtt tartotta Jézus azon intését: „legyetek
mindenkor készek.“ Végrendezetét jóelőre fo-
galmazta. Mivel igen jellemző s igen tanulsá-
gos, azért alábbiakban leírjuk.

„Testem pihenjen Schottgauban. A gyász-
jelentésen ez irandó: „Szeretett testvérünk
Rothkirch Eberhard boldogan halt meg s ment
az Ő Urának örömebe. Jézus él s vele élek én
is! Koporsóm legyen tiszta hófehér. Semmiféle

Bibliakurzus nők számára. Egyházunk szept-
tember 6—13-ig Budakeszin megint bibliakurzust
rendez nők számára, kik szeretnének pár nap-
csendességbe visszahuzódni s kizárólag csak Isten
igéjével foglalkozni. Akik tavaly s az idén részt-
vettek a Budakeszin rendezett bibliakurzuson, bi-
zonyára örömmel ragadják meg ezt az alkalmat.
Az igével szolgál dr. Szalós Arthurné és Funk
Márton superintendens. Napi ellátás fejében
csak 25.000 korona fizetendő, hogy minél többen
résztvehessenek. Akik lisztet, tojást, zsírt vagy,
más természetbenit hoznak, beszámíttatik, hogy
ezáltal is megkönnyíttessék a részvétel. Nem-
csak egyháztagjaink vehetnek részt ezen a kur-
zuson, hanem bárki más is, aki testileg-lelkileg
szeretne üdülni. Célunk az, hogy sokaknak szol-
gáljunk. Testvérnőinket kérjük, hogy vegyenek
részt minél többen s biztassanak másokat is a
részvételre. Az Ur gazdagon megáldotta a leg-
utolsó bibliakurzust. Tőle várjuk most is az ál-
dást!

Uj harmónium beszerezhető könyvkereske-
désünk útján Budapest, Felső erdősor 5. Meg-
bizható, szolid, jó gyártmány, aránylag igen
olcsó.

Tagfelvétel Miskolcon. Augusztus 2-án Isten-
tisztelet keretén belül 2 tagot vettünk fel próbára
igen szép számú hallgatóság jelenlétében. Az if-

koszoru ne legyen rajta, csak lombból egy ko-
rona s legyen rajta egy diadalmi pálma. Tem-
etésem a lehető legegyszerűbb legyen; csak
pár öröm énekből álljon, mert hiszen az Urnak
egy megbékélt s megváltott gyermeke haza-
ment az ő atyjának örömebe. A temetési szer-
tartás ne legyen szomorú, hanem örömteljes;
azért öröm és hálaénekek énekelendők! Sir-
emlékemen legyen egy kereszt. Ennek homlok-
zatára ez irandó: „Az én sorsom esett nékem
kies helyen, nyilván szép örökség jutott nékem.“
A kereszt hátlapjára pedig ez irandó: „Jézus
Krisztus tegnap és ma ugyanazon volt, mind-
örökké is ugyanazon leszen.“ A kereszt talap-
zatára ez irandó: „Aki dicsérettel áldozik, az
dicsőít engem, aki az ő utáit jól vezérli meg-
mutatom annak az Isten szabadítását.“ Ezen
rendelkezéseket imáiban megvizsgáltam s
nagy áldásomra voltak. Többször is elolvas-
tam s el-elgondolkoztam rajta. Az az óhajom,
hogy ez is az Isten dicsőségére legyen!”

Magam előtt látom az Urnak ezt a kiváló
munkáját, amint átszellemült arccal térdre
ereszkedett béna lábával, hogy velem együtt
kérje életemre az Ur áldását, segítségét s te-

juság szavalata és karéneke emelte a tagfelvételt. Adja jó Istenünk ennek a két testvérünknek a belső növekedést, hogy Krisztus iránt hűségesek maradhassanak, ha üldözik is azért, hogy a «hívőkör» járnak. Tagfelvétel után Wallrabenstein J. testvér vetített képes alkoholelles előadást tartott s igyekezett a jelenvoltagekat a józan és tisztá élet számáira megnyerni abban a teremben, ahol eddig, duhaj nóták, istenkáromló szavak s trágár viccek hangzottak el. A látott képek s a hozzáfűzött magyarázat sokak lelkében mély nyomokat hagyott.

Kérelem. Akik lapunkhoz még nem küldték be 1925. évi, sőt 1924. évi előfizetéseiket, azokat kérjük szépen, legyenek szivesek hátralékaikat mielőbb rendezni, mert igen sokba kerül a lap előállítás. Minden olvasóinktól azt kérjük, hogy szerezzen még egy olvasót!

A nyiregyházi évi konferencia szept. 23-án, szerda este kezdődik és tart szept. 27-ig vasárnap estig. Konferenciánkon dr. Blake Párisi püspök fog elnökölni. Mindennap reg. 8–9-ig biblia magyarázat lesz; 9–1/2-ig gyűlés; esténként pedig evangélizáló összejeveletek és előadások. Dr. Blake püspök csütörtök este erről a tárgyról beszél: „A methodismus eredete és célja” Péntek este pedig. „A mai methodismus tevékenységéről és elterjedéséről” fog beszélni.

Vasárnap d. e. dr. Blake prédikál d. u. 3–5. pedig a különböző delegatusok beszélnek. Este 1/2 8–9-ig bizonyoságtevő istentisztelet lesz arról a 2 témáról: „Hogyan találtam meg

gyen engem környezetemben világosságá. Most, hogy ismerem végrendeletének fent említett szavait, el-elgondolkozom Rothkirch életén, munkáján. Amilyen egyszerű volt életében, olyan akart lenni halálában is. Nem „főrdő-tandcsos,” csak „testvér;” nem dicsőhymnusokat akart koporsójánál; amelyek őt, az embert, a gyarló bűnöst dicsérték volna, hanem Isten dicsőítő és magasztaló énekeket akart, hogy ezek által is legyenek lelkek megnyerve az Urnak. A sok koszoru helyett pedig csak egy egyszerű falevelekből készített koszorut akart s egy pálmaágat, jeléül annak, hogy ő most megnyerte ama hervadhatatlan koronát s győzedelmi pálmát lengethet már ő is ott a bárány trónja előtt s magasztalhatja az Urat a megváltottak megszámlálhatatlan seregével!

Boldog ember az, aki az élő Jézussal él s életében így készül a halálra s így gondolkozik a halálról s az örökéletről!

Te hogyan gondolkodol?

„Legyetek követői azok példájának, akik hit és békés türes által öröklük az ígéreket!”

W J.

az urat?” „Miért lettem prédikátor?” Ezen évi konferencián e helyen szeretettel meghívjuk a magyarországi püspöki methodista gyülekezetek képviselőit s tagjait és mindazokat akik érdeklődnek munkánk iránt. A résztvevőket kérjük, hogy legyenek szivesek Márkus József Nyiregyháza Szarvas-utca 37. címre bejelenteni: honnan, hányan, mikor érkeznek? Ez szept. 22-ig azért szükséges, hogy ingyenes elszállásolásról gondoskodhassunk. Később jelentkezőknek nem szolgálhatunk ingyen lakással.

A nyiregyházi gyülekezet szeretettel várja a hazai gyülekezetek képviselőit s dr. Blake püspök testvérünket.

Visszaesés.

11. évi közl.

„Mindezt neked adom,” így szólt egykoron a Sátán a mi Üdvözítőnkhez. Így szól manapság is olyan emberekhez, akik Istent hisznek.

Egy kék-keresztes, hívő emberről szól alábbi történet. Az Ur a lejtő széléről mentette meg. Az iszákosság őt is, meg családját is rettenetes nyomorba döntötte volt. De Jézus mentő szeretete az iszákos emberből új embert teremtett. Szorgalmas látogatója volt a kék-kereszt egyesületnek. Megtért s Jézus buzgó követője lett. Felesége, gyermekei, szomszédai, régi barátai, mind látták rajta, hogy tényleg új ember lett. Így tartott ez a boldog állapot 10 évig.

A Sátánt bántotta ennek a családnak a boldogsága. Sokféleképpen próbálkozott, hogy megint rabul ejtse régi áldozatát. Eleinte így biztatta emberünket: Lám, megszabadultál az iszákosságtól, most már nincs veszély számodra, egy pohárral meg nem árt; látod hányan élvezik naponta a megszokott egy pohárral, a legbecsületesebb's a legderékabb emberek; miért nem tehednéd te is ezt? Emberünk azonban tudta, hogy ezek a szavak a régi ellenségnek, a Sátánnak szavai. Állhatatos maradt. Most a barátai kezdték gúnyolni, üldözni, megvetni, mert nem folytatta régi rossz életmódját s mert nem volt már olyan megkötözött lélek, mint ők. Eltúrte ezt is.

De 10 év múlva a Sátán más cselhez folyamodott. Emberünk gyári munkás volt. Feleségét és gyermekeit szerényen bár, de tisztességesen tudta felnevelni keresetéből. Ekkor mondta neki a kísértő a megélhetés nehéz, milyen jó lenne oly állást elnyerni, amelyben többet kereshetnél, mint jelenleg s amelyben feleséged is tudna még szolgálni s a házhoz szerezni.

Csakhamar kínálkozott is olyan féle állás; még pedig a városnál, kerestek egy megbízható vendéglőst az egyik városi vendéglőbe. Emberünk elnyerte az állást, dacára

annak, hogy sokan megpályázták. Azonban eleinte nem volt oly könnyű a kék-keresztes, abstinens, hívő életet élő embernek megszokni, hogy most egész nap s egész éjjel csak alkoholt mérjen. Megszólt a lelkiismerete. De végül azzal nyugtatta meg önmagát, nem szükséges, hogy ő is igyék; neki csak mérni kell az italt, de inni nem s így még példaképül is szolgálhat talán némelyeknek. A rokonság is biztatta, hogy csak ne legyen olyan makacs s ne ragaszkodjék annyira az abstinens élethez, egy pohár meg nem árt. Igaz, hogy a Kék-keresztes Egyesület tagjai arra intették, hogy ne fogadja el az állást, mert ezer kísértéssel van tele s egész biztos, hogy ha elfogadja, elbukik. De a kísértő győzött. Emberünk elfogadta az állást. Eleinte nagyon örültek, hogy mennyivel könnyebb itt a munka, mint a gyárban s mennyivel jobban lehet itt keresni. Igaz, hogy itt is kellett dolgozni s itt is volt elég keserűség, de mit nem tesz meg az ember a megélhetésért.

Egy nap valami belső hang azt mondta emberünknek: Nem egyeztetheted össze, hogy kékkeresztes is légy, meg alkoholt is árusítasz. Tartózkodó lehetsz úgy is a szeszitaloktól, ha nem vagy kékkeresztes. Csakhamar levelet írt a kékkereszt egyesület vezetőjének, melyben bejelenti az egyesületből való kilépését. A kékkereszt tagok igyekeztek megegyezésre bírni s őt az egyesület számára s így az abstinens és hívő élet számára megtartani, de nem hallgatta meg a jó tanácsot.

A családban tartott ájtatosság csakhamar abbamaradt s a gyülekezeti órákról is hovatovább teljesen elmaradt. Minden este volt valami a vendéglőben s a házigazdának ott kellett lenni. Mégis csak jobb volt neki a gyárban, ha nehéz is volt a munka. Barátunk érezte ezt, ha nem is mondta senkinek. Mostani munkája, bár könnyebb, de nagyon idegesítette. Micsoda trágár szavakat, milyen istenkáromló beszédekkel kellett neki, mint vendéglősnek végig hallgatni. Mindig idegebb lett. Egy nap a kísértő azt sugta neki a fülébe: Hisz már nem vagy kék-keresztes, most megihatsz egy pohár bort, legalább lecsillapodnak az idegeid! Aztán elvonult a szeme előtt megegyezés minden: eddigi múltja, a szép, áldásos órák a Kék-kereszt Egyesületben, a testvéri közösség, felemelő volta, a biblia órák, a mentő munka, mikor az iszákosság rabjait látogatták. Könnyekbe lábbadt a szeme s azt sóhajtott: bár lehetnék megint a régi, de most már mindennek vége! Aztán ajkához emelte sok-sok évi abstinencia után az első poharat. Hogyan égette torkát az az ital! Mint a tűz, úgy futotta át tagjait! Az első poharat követte a többi is. Lassanként megint hozzászokott az iváshoz. Ugy ivott, mint annakelőtte. Övéi

eleinte nem vettek észre semmit. Később már észrevették, sőt nemcsak a hozzátartozók vették észre, hanem a távolabb állók is.

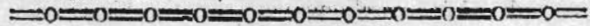
Rohamosan süllyedt a lejtőn lefelé. Megint a régi iszákossá lett. Annaira erőtt veti rajta a régi szenvedély, hogy családja megint a kékkereszt egyesületet kereste fel, hogy a testvérek segítsenek rajta. De a vendéglős szégyellte, hogy azok közé jöjjön, akiket oly hűtlenül elhagyott. Akkor azt tanácsolták neki, hogy egy szanatóriumba vétesse fel magát. Így került hozzánk, testben, lélekben összetörve. A szesz italok utáni vágy borzasztó erős s az első napokban roppant nehezebb esik az iszákosoknak a lemondás mindenféle szeszről. Óh, mily megkötöttségben tartja a Sátán az iszákosság rabjait!

Vajjon mi lesz a menhelyünkre beszélített alkohol áldozatból? Fög harcolni? Hiszszük. Mást nem tehetünk, minthogy imádkozunk érte.

Hány olyan eset van, mint az itt elmondott eset. Az iszákosság óriási hatalom, egykönnyen ki nem engedi karmaiból az áldozatot. Még annak is, aki megtér, hívő lesz, folyton vigyázni kell, hogy le ne győztessék.

Kedves lélek, ha egyszer követője vagy a Krisztusnak, akkor többé ne hátrálj, hanem lépj Jézus nyomába; légy hű, hogy megtarthassad boldogságodat!

Németből W. J.

Istentisztelet az északi sarkon. Kevesen tudják azt, hogy 1870-ben egy osztrák-magyar expedíció is indult az északi sarkvidékre, amelyet éppen olyan érdeklődés kísért, mint napjainkban az Amundsen vállalkozását. Payer főhadnagy vezette ezt az expedíciót, mely a maiaknál sokkal primitívebb eszközökkel vállalkozott rettentő feladatára és két esztendeig szenvedett a jég birodalmában minden emberi képzeletet felülmúló veszedelmek között. Payer főhadnagy feljegyezte, hogy naponta többször is tartottak Istentiszteletet, mert azt tapasztalta, hogy az oly nagy megnyugvással és bizalommal töltötte el mindannyiukat, aminőt közönséges emberi szóval semmiképpen sem lett volna képes elérni. Cagni kapitány, az abruzzói herceg expedíciójának hőselelkű parancsnoka is rendszeresen tartott Istentiszteletet, mert — mint írja — a szeretet hatalmas rugója Istenhez emeli lelkünket, megerősíti azt és diadalmaskodunk a pillanatnyi csüggedésen. Egyik napi feljegyzése pl. így kezdődik: «Vasárnap, június 10. Imánk elvégzése után ultra kelünk.» Most, hogy Amundsen repülőgép segítségével akarta az északi sarkot megközelíteni s a lapok oly sokat írnak erről a vállalkozásról, talán nem lesz közömbös meglátni ezt a hirt, mely szerint az osztrák-magyar monarchia milyen sokat tett az északi sark felfedezése érdekében ezelőtt 55 évvel.

HÍREK A NAGY VILÁGBÓL

A methodista egyház iskolái. Érdekes kimutatást tudunk közölni arról, hol, milyen iskolákat tart fenn a methodista egyház. Így az Egyesült Államokban jelenleg fenntart: 45 gimnáziumot és egyetemmel 392 épületben, 3170 tanárral. A tanulók száma 59.553. Kereskedelmi, orvosi, mérnöki, ügyvédi, theologiai iskoláinak s akadémiáinak száma 35, melyekben 1089 tanár tanít 19.027 diákot.

Afrikában, Chinában, Európában, Indiában, Japánban, Koreában, Délamerikában, Holland-Indiában és Sumatrán pedig 3898-ra tehető különféle fokozatu iskoláinak száma kezdve az óvodától az egyetemig. Ezen iskolákban 957 külföldi és 7878 belföldi tanerő működik és 162.106 tanuló tanít. Ahol a methodizmus dolgozik, ott mindenütt igyekszik az illető népnek kulturáját s tudását emelni; ezért létesít mindenféle iskolákat.

2. oldal 11. 38.

A kereszténység japán mártírja. Egy amerikai misszionárius, dr. Bull, aki a methodisták japáni missziós különítményének vezetője, hivatásának teljesítése közben ellátogatott Soo Choo-szigetére is és felfedezett ott egy történelmi nevezetességű régi síremléket. A hatalmas márványtömb felírása szerint tizenegyezer japán keresztény ember feje van eltemetve a síremlék alatt levő nagy sirkamrában. A hagyomány szerint a XV. században terjedni kezdett Japánban a kereszténység és a császár 1637-ben elrendelte a buddhista papok tanácsára, hogy minden keresztény japánt fejezzenek le, ha nem hajlandó visszatérni az ősi vallásra. Tizenegyezen szenvedtek közülök mártírhalált. A levágott fejeket külön temették el, a törzseket is külön. A buddhista papok azt hitték, hogy ilyen módon lehetetlenné teszik a feltámadást, melyről a hittérítők a népnek prédikáltak.

Gázbombák. lángszórókkal és repülőgépekkel és mindenféle modern harci eszközökkel harcolnak a «keresztény» franciák és spanyolok a mohamedán arabok ellen, Marokkóban. — Óh, milyen szegény ez! De akik szelet vetnek, vihart fognak aratni...

Vizbefut az életmentő apa. Nevlaka József 44 éves nyugalmazott MAV műszaki segédtsízt feleségével és négy gyermekével vasárnap sétálni ment Ujpestre. A holt Dunaág mellett két fia fürödni ment a vízbe. Az idősebb fiu árosszul lett. Az apja a paron látta, hogy a fia elmerült, gyorsan utána ugrott, utolérte az elmerülő fiut és a part felé húzta. Közben a fiu uj erőre kapott és magától uszott tovább, az apa azonban a kimerültségtől nem tudta folytatni az uszást és a nyolc méter mély vízben elmerült. Csónakokkal és csákyákkal siettek a segítségére, de nem tudták kimenteni.

Isten megadja a mindennapi kenyeret. A brémai konferencia alkalmával mondotta el több ezer főnyi hallgatóság előtt Schädcl igazgató, aki a németországi methodista gyermeküdülőtelepeket vezeti, hogy azt a 600 gyermeket s az ápolásukhoz szükséges személyzetet az "Ur csodálatosképen táplálta mindeddig. Ő mint igazgató nem koldult embereknél az árvák és betegek részére, hanem a jó Istent, az árvák Atyját kérte kenyérért s az nem hagyta imáit válasz nélkül. Így egy ízben valami angol hajóskapitány egy pénzeslevelet küldött neki, melyben egy egész hónapra való ellátásnak a díja volt. Nem ismeri azt a kapitányt, nem tudja az illető methodista-e vagy sem, gazdag-e vagy szegény, csak azt tudja, hogy az Uréaz arany meg az ezüst s ő alkalmasok időben arra a helyre tudja juttatni, ahol az ő gyermekei rászorulnak!

Igen csodálatosak a mi Istenünknek utjai! Kár aggodalmaskodni a kenyér és ruha miatt Isten megadja az ő gyermekeinek a mindennapi kenyeret! Te még nem tapasztaltad ezt?

*

A kredenc. Egy idősebb asszony élete alkonya felé még egy szép új kredencet szerzett s azt naponta gondozta, törölgette s vigyázott rá, mint a szeme fényére. Szerette ezt a szép butordarabot s büszke volt rá. Mikor sulyos beteg lett s érezte, hogy meg kell halnia, az volt a legfőbb gondja, mi lesz az ő szép kredencével, ki fogja gondozni s ki fog rá vigyázni. Az őt látogató lelkipásztor hiába beszélt neki a lélek halhatatlanságáról, a megtérés szükségességéről, örök életről, kárhozatról, üdvösségről s Jézus szeretetéről. Ő csak a kredencével volt elfoglalva, minden gondolatja ezé a butordarabé volt. Némely ember lelke tényleg csak a mulandó javakon csüng. A te lelked min csüng? Mivel foglalkozik legtöbbet? Muló dolgokkal vagy pedig örökkévaló javakkal?

*

Nagy a te hited. Bunyan Jánosról van feljegyezve, mikor egyszer imádkozni akart, a kísértő azt sugta neki, hogy hiába imádkozik, mert sem Isten irgalmassága, sem a Krisztus vére őt nem tudja megszabadítani bűneitől s így felesleges az imája. Bunyan magában azonban így gondolkozott: «Mégis imádkozom.» Erre a Sátán azt sugta neki: «Bűnöd oly nagy, hogy nem nyersz rá bocsánatot!» «Ha nagy is, mégis imádkozom.» Akkor így imádkozott: «Uram, éppen most mondja nekem a sátán, hogy sem a te irgalmad, sem a Krisztus vére nem tudja lelkemet megmenteni. Uram, hogyan tisztelhetlek legjobban, úgy, hogy elhiszem, hogy te igen is tudod s akarod megmenteni lelkemet, vagy pedig, ha a sátánnak elhiszem azt, hogy te nem tudod meg-

menteni lelkemet. Uram, én úgy akarok tisztelni, hogy elhiszem azt, hogy te igenis tudod és akarod megmenteni a lelkemet.» Mig így beszélt s imádkozott Bunyan, úgy érezte, mintha valaki a vállára tett volna a kezét s azt mondta volna: «Oh ember, nagy, a te hited!»

Ha sátán kísért s megfélemlít, ne hallgass rá, higgy az Ur Jézus Krisztusban, meglásd, hited nem szégyenül meg!

Mit mondott Luther Márton a pénzről? «Akinél van pénze, az legyen ur a pénze felett, ne a pénz uralkodjék ő feletté. Mert aki felett a pénz uralkodik, az nem teheti azt, amit ő akar, hanem annak azt kell tennie, amit a pénz diktál. Ha ő ura a pénznek, akkor ezzel a pénzzel tud jótékonykodni. Ha látja, hogy valakinek nincsen kabátja akkor azt mondja a pénznek: No csak te félmillió vagy millió pénzdaráb, ki abból a pénztárcából, nem látod, hogy ott egy meztelen ember, segíts rajta, hogy legyen kabátja! Vagy amott fekszik egy beteg, akinek orvosságra és jó levesre lenne szüksége! Nem látod te duzzadó pénztárca? No csak rajta, hamar segíts ezen a betegen! Akik pénzükkal így bánnak s így rendelkeznek, — azok urai az ő pénzükknek. Bizonyára sok keresztyén így rendelkezik pénzével. De bizony van sok olyan is, aki a pénzt rakásra gyűjti, jól elzárja, hogy mindig nagyobb és nagyobb rakás legyen belőle. Az ilyenek szolgák, még pedig a pénznek rabszolgái!»

Te ura vagy szolgája vagy-e pénzednek?

Az ima. Egy édes anyának az volt a mindennapi szokása, hogy reggelként legalább negyedórásckára bezárkózott szobájába s imádkozott nemcsak önmagáért, de egész családjáért. Ily módon családjának egyik tagja a másik után megtért, az Uré lett. Mikor az édes anya egy nap megint kijött szobájából imája elvégzése után, a legkisebb azt kérdezte tőle: «Mond csak, édes anyám, mit csinálsz mindig szobádban? Ahányszor kijössz, mindig olyan szép vagy, mint az Isten!»

Vájjon te, kedves lélek, nem akarsz-e olyan szép lenni a te házádban?

A tánc. Egy lelkész egyszer nagyon komolyan kérte gyülekezetének ifjúságát, hogy ne táncoljanak, mert a táncal összefüggő dolgok nagy kárára lehetnek a léleknek. Egy ifju, aki jelen volt a hallgatók közt, azt mondta hazafelé menet a többieknek: Lelkészünk erősen túlozott, nem olyan veszélyes és bűnös dolog a tánc. Hogy meg is mutassa, ő milyen szemjébe sem veszi a lelkész figyelmeztetését, még az nap este néhány barátjával elment táncmulatságba. Azonnal táncba kezdtek, de ez meg a már táncolókat bosszantotta. Nemsokára összekaptak s a fiatalembert fejbe szúrták, úgy, hogy rögtön meghalt. A gyilkos 18 évet kapott.

Kerüld az ifjúság vétkeit. Légy a Jézus Krisztusé! Imádkozz, dolgozz!

W. J.

Szeptember.

1. **kedd:** 1. Sám. 31. 1. Tes. 2., 1—12. Teljes lézen a föld az Ur ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják. Es. 11., 9. Istennek kell inkább engedni, hogy nem embernek. Ap. csel. 5, 29.
2. **szërda:** Róm. 1., 1—21. 1. Tes. 2., 13—20. A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületeségnek jelkét és reám tekintenek, akit által szegeztek. Zak. 12., 10. Mert néktek jett az ígért és a ti gyermekeiteknek és mindazoknak, akik messze vannak, valakiket csak elhív az Ur, a mi Istenünk. Ap. csel. 2., 39.
3. **csüt.:** Róm. 2., 1—11. 1. Tes. 3. Megszenteltem ti benneteket a pogányok szemei előtt Ez. 20., 41. Nem ti vájasztottatok engem, hanem én választottalak titeket. Ján. 15., 16.
4. **péntek:** Róm. 3., 21—31. 1. Tes. 4., 1—12. Eltöröltem álnokságodat, mint felleget és mint felhőt bűneidet; térj én hozzám, mert én megváltottalak. Es. 44. 22. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atyja és megésék rajta az ő szive és oda futván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt. Luk. 15., 20.
5. **szombat:** Róm. 3., 21—31. 1. Tes. 4., 1—12. Dicsőség és méltóság az ő cselekedete és igazsága, megmarad mindvégig. 111. zsolt. 3. és valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és kire sokat bíztak, többet követelnek tőle. Luk. 12., 48.
6. **vásárnap:** Luk. 10., 23—37. Róm. 3., 21—28. Emlékezzél meg az ősidőkről; gondoljátok el annyi nemzedék éveit, hogy mit tett atyáitokkal. 5. Móz. 32., 7. Barátom, mimódon jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád. Mát. 22., 12.
7. **hétfő:** 119. zsolt. 97—120. 1. Tes. 4., 13—18. Uram, ha előtted kedvet találtam, kérlek, járjon az Ur velünk. 2. Móz. 34., 9. Uj parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek. Ján. 13., 34.
8. **kedd:** Róm. 5., 1—4. 1. Tes. 5., 1—11. Boldog az ember, ki féli az urat és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik. 112. zsolt. 1. Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, miket én parancsolok nektek. Ján. 15., 14.
9. **szërda:** Róm. 5., 12—21. 1. Tes. 5., 12—28. Gondom van az én ígémre, hogy beteljesitem azt. Jer. 1., 12. Én rendellek titeket, hogy elmenjeteek és gyümölcsöt teremjeteek és a ti gyümölcsötök megmaradjon. Ján. 15., 16.
10. **csüt.:** Róm. 6., 1—11. 2. Tes. 1. Énektek az Urnak egész életemben, zengedezek az Istenemnek, amíg vagyok. 104. zsolt. 33. Boldo-

- gok azok a szolgák, kiket az Ur, mikor haza megy, vigyázva talál. Luk. 12., 37.
11. **péntek:** Róm. 6., 11—23. 2. Tes. 2., 1—12. Büneiddel terhelél, vétkeiddel fárasztál engemet. Én, én vagyok, ki eltörjöm álnokságaidat. énmagamért és büneidről nem emlékezem meg. Es. 43., 24., 25. Bizonytal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Urrá és Krisztussá tette őt az Isten. Ap. csel. 2., 36.
12. **szombat:** Róm. 7., 7—25. 50. zsolt. 14—23. Ne félj, mert én veled vagyok. Es. 43., 5. Minden, mi az atyáé, az az enyém. Ján. 15., 18.
13. **vasárnap:** Luk. 17., 11—19. Gal. 16—29. Kinek szíve rád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bíz. Es. 263. Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességtek legyen én bennem. Ján. 16., 33.
14. **hétfő:** 119. zsolt. 121—144. 2. Tes. 2., 13—35. Haragban emlékezzél meg kegyelmességről. Hab. 32. Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt tinálatok. Ján. 5., 18.
15. **kedd:** Róm. 8., 1—17. 2. Tes. 36—18. Rávettem Uram engem és rávettem, megragadtál engem és legyőztél. Es. 20., 7. Abban dicsőítetik az én atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtetek. Ján. 15., 8.
16. **szerda:** Róm. 8., 18—30. 1. Pét. 11—12. Eljön a mi Istenünk és nem hallgat. 50. zsolt. 3. Ti engem úgy hívtok: Mester és Uram! És jól mondjátok, mert az is vagyok. Ján. 15., 13.
17. **csüt.**: Róm. 8., 31—39. 1. Pét. 1., 13—25. Izrael nem engedelmeskedett nékem. Otthagytam azért őt szívöknek keménységében. 81. zsolt. 12—13. Szánakozom e sokaságon. Márk. 8., 2.
18. **péntek:** Róm. 10., 1—17. 1. Pét. 2., 1—10. Az Ur kőszikla! Cselekedete lökéletes, mert minden uta igazság. 5. Móz. 32., 4. Emjékezzél meg azért, honnét estél ki, és térj meg. Ján. jel. 25.
19. **szombat:** Róm. 11., 1—8., 11—24. 1. Kir. 17., 8—16. Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, az engedelmesség lelkével támogass engem. 51. zsolt. 14. Amiképen az Atya szeretett engem, én is úgy szeretlek titeket: maradjatok meg ebben, az én szeretetemben. Ján. 15., 9.
20. **vasárnap:** Mát. 6., 24—34. Gal. 5., 25., 6., 10. Tekints rám és könnyörülj rajtam. 86. zsolt. 16. Ki ne dicsőitené a te nevedet? Mert csak egyedül vagy szent. Ján. jel. 15.
21. **hétfő:** 119. zsolt. 145—160. 1. Pét. 2., 11—25. Ő az Ur, cselekedjék úgy, amint néki jónak tetszik. 1. Sám. 318. Dicsérjétek a mi Istenünket, mindnyájan ő szolgái, akik félték őt, kicsinyek, nagyok. Ján. jel. 19., 5.
22. **kedd:** Róm. 11., 25—36. 1. Pét. 3., 1—9. Mert én szólok, az Ur; s amely szót szólok, megleszen. Es. 12., 25. Jézus Krisztus a hű tanúbizonyság, a föld királyainak fejedelme. Ján. jel. 15.
23. **szerda:** Róm. 12., 1—9. 1. Pét. 3., 10—22. Mert az Ur szemel forognak az egész földön, hogy hatalmát megmutassa azokhoz, akik ő hozzá teljes szívvel ragaszkodnak. 2. Kron. 16., 9. Nem minden, aki azt mondja, Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem, aki cselekszi az mennyei Atyám akaratát. Mát. 7., 21.
24. **csüt.**: Róm. 12., 10—21. 1. Pét. 4., 1—12. Örvendezzen azoknak szívök, kik keresik az Urat. 105. zsolt. 3. Monda az Ur a szolgának: Eredj el az utakra és növényekhez és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék az én házam. Luk. 14., 23.
25. **péntek:** Róm. 13., 1. Pét. 4., 12—19. Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat. 150. zsolt. 6. Öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogy nem kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre. Luk. 15., 7.
26. **szombat:** Róm. 14., 1—13. Jak. 5., 17—20. Ime, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomor kemencéjében. Es. 48., 10. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt. Ján. 15., 5.
27. **vasárnap:** Luk. 7., 11—17. Ef. 3., 13—21. Miért dühösködnek a pogányok és gondolnak hiábavalóságot a népek. 2. zsolt. 1. És felejt Tamás és mondá: Én Uram és én Istenem. Ján. 20., 28.
28. **hétfő:** 119. zsolt. 161—176. 1. Pét. 5. Az Ur Istennek nagy tetteivel járok. 71. zsolt. 16. Boldogok, akik nem látnak és hisznek. Ján. 20., 29.
29. **kedd:** Róm. 14., 14—23. 2. Pét. 1., 1—11. Örülnek és örvendeznek mindazok, akik féged keresnek, azt mondják: Magasztaltassék fel az Ur, akik szeretik a te szabadításodat. 40. zsolt. 17. Avagy nem szolgáló lelkek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget. Zsid. 1., 14.
30. **szerda:** Róm. 15., 1—13. 2. Pét. 1., 12—21. És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkennek némelyek örök életre; némelyek pedig gyalázatra. Dárf. 12., 2. Ami az embereknél lehetetlen; lehetséges az Istennél. Luk. 18., 27.

=====

Aki szereti a pénzt, nem telik be a pénzzel és aki szereti a sokságot, nem elégszik meg jó jövedelemmel.

Édes az álom a szolgának, akár sokat, akár keveset egyék; a gazdagnak pedig gazdagsága nem hágy néki aludni.

Ne légy hirtelen haragos, mert a harag a bolondok kebelében nyugszik.

Jóbb a bölcsesség a hadakozó szerszámoknál!